

LJUBLJANA DO LETA 2000

Velika pozornost viškim predlogom

Predsedstvo mestne konference SZDL Ljubljana je ocenilo, da plansko gradivo o dolgoročnem razvoju občin in mesta Ljubljana terja najširše družbeno preverjanje in potrditev, zato se je odločilo, da v okviru svojih oblik delovanja organizira sekcijo »Dolgoročni plan občin in mesta Ljubljana za obdobje 1986-1995/2000 z urbanistično zasnovo mesta Ljubljana.«

Javna razprava je bila organizirana ločeno po posameznih tematskih področjih, potekala pa je v naši skupščinski dvorani. Razprava je torej potekala na osnovi treh iztočnic tematskih področij: Usmeritve prostorskega razvoja in urbanistična zasnova mesta Ljubljana, Usmeritve gospodarskega razvoja in Usmeritve socialnega razvoja in družbenih dejavnosti.

Že v dosedanji razpravi je bila večina priporočil, stališč in predlogov konstruktivna in je pomembno prispevala k oblikovanju novega osnutka dolgoročnega plana Ljubljana.

Posebno pozornost so do razprav na omenjeni sekciji vzbudile prav razprave oziroma predlogi in usmeritve, ki so jih oblikovali organi naše občinske skupščine. Gre za predlog izenačevanja življenjskega standarda ter pogojev za delo in življenje delovnih ljudi in občanov Ljubljane, še zlasti pa občanov viške občine, ki se mora v bodoče hitreje ravijati, zlasti njena izvenmestna področja. Nadalje gre za pobude glede izboljšanja razmerja med številom delovnih mest in številom prebivalcev v ožjih območjih naše obci-

ne, o smereh uvajanja enotne ljubljanske politike urejanja prostora v mestu-urbanem območju Ljubljane in drugih naseljih v ljubljanskih občinah, zlasti še na področju komunalne infrastrukture. Naslednja naša pobuda je, naj ima prednost v izgradnji novih industrijskih con in stanovanjskih območij rudniški krak naše občine v smeri proti Lavrici in Škofljici, območja proti Brezovici pa naj bi do leta 2000 izgrajevali predvsem na tistih zemljiščih, kjer ni drugih interesov. Predvsem pa naj bi naši občini zagotovili potrebne pogoje za gospodarski in družbeni razvoj nad povprečjem v osrednji slovenski regiji.

Nujnost-modernizacija proizvodnje

Ne gre za to, ali bomo to ali ono, kar načrtujemo, naredili ali ne, ampak le za to, kdaj bomo načrtovano uresničili in kako bomo sredstva za uresničitev združili, je ena izmed misli, izrečene na sekciji, ko je tekla beseda o usmeritvah gospodarskega razvoja Ljubljane. Imamo sicer določene mehanizme za zbiranje sredstev, žal pa je njihov rezultat takšen, da za prioritete naloge denarja navadno zmanjka. Bistveno pri tem vprašanju pa je seveda tudi vprašanje politike cen.

Kar zadeva znanost je bilo izpostavljeno dejstvo, da smo na tem področju slabo organizirani, da imamo preslabo izobrazbeno strukturo zapo-

slenih, da ne vemo, na kateri točki oziroma področju v znanosti smo sposobni narediti več, biti bolj učinkoviti. Dejstvo je tudi, da ni problem v tem, da bi premalo raziskovali, problem je, ker raziskav ne znamo prenesti do uporabnika.

Več moramo storiti tudi pri izkoriščanju naših, obstoječih proizvodnih zmogljivosti, na Viču imamo kar 80 odstotkov že odpisane opreme, kar jasno govori, da moramo temu vprašanju posvetiti več časa, denarja in pozornosti. Ena od bistvenih nujnosti je modernizacija proizvodne opreme, le tako bomo lahko sledili potrebam in razvoju. Seveda pa mora ta nujnost prednjačiti pred zidanjem zidov, za katere bomo potem postavili iztrošene stroje, če jih bomo sploh imeli.

Kar zadeva prestrukturiranje gospodarstva, ne bi smeli bolehati za tem, da bi radi imeli vse, da se ničesar ne bomo odrekli, da torej tudi ne opredeljujemo prioriteten panog, je dejal eden izmed razpravljalcev. Ne imeti cilja, kaj naj hitreje razvijamo, ampak dati vsem enake možnosti, ni v redu, saj bo tako prihajalo do nezdravega rivalstva, tekmovanja. Življenjski prostor moramo resda dati vsem, vendar ne za vsako ceno. Ali smo bojazljivi, ali preslabo informirani, ali pa se na stvari ne spoznamo, da nečemo izločiti prioritete, je še dejal omenjeni razpravljalec iz Iskra-Delce.

NINA ČOŽ

NA RAKITNI

Končno - vodovod bo!

Krajevna skupnost Rakitna si že od leta 1960 prizadeva, da bi se uredil enotni sistem vodovoda za celotno Rakitno.

V letu 1981 je naročila glavni projekt za izgradnjo novega vodovoda, ki ga je v letu 1982 izdelal VGP Hidrotehnik TOZD Hidroinženiring v Ljubljani. Ta projekt predvideva črpanje vode iz črpalnice Rakiški graben, ki ima kapaciteto pretoka 10 litrov na sekundo. Za ta sistem se je krajevna skupnost odločila predvsem zaradi pobude, da je potrebno pri načrtovanju razmisliti o širšem družbenem pomenu.

Ker pa se je izkazalo, da je ta projekt krajevni skupnosti finančno neosojljiv, so se lani odločili za novo varianto in sicer vodovod s kapaciteto 4,02 litrov na sekundo. Poleg krajevne skupnosti namreč ni bilo drugega investitorja.

S sprejetjem Mladinskega klimatskega zdravilišča v sklop objektov iz tretjega samoprispevka, se je problem vodovoda zopet pojavil, tokrat s konkretnimi predlogi, naj bi bil investitor Mestni vodovod, s sorazmernimi deleži pa se vključijo še komunalna skupnost-Zveza komunalnih skupnosti ljubljanskih občin, Samoprispevek III, Območna vodna skupnost, LB-SKB s krediti in seveda krajevna skupnost.

Mestni vodovod je pripravil sporazum o združevanju sredstev za izgradnjo in obratovanje vodovodnega sistema Rakitna. V njem nastopa DO Vodovod-Kanalizacija kot nosilec investicije z že dograjenimi odseki in tudi kot odplačnik anuitet. V ta namen je priložena posebna pogodba o predaji in prevzemu v osnovna sredstva in upravljanje vodovodnega sistema Rakitna med krajevno skupnostjo Rakitna in Mestnim vodovodom, ki medsebojne obveznosti tudi regulira.

Kar zadeva sredstva je krajevna skupnost svoje obveznosti že izpolnila, saj je prispevala 18.020.288 dinarjev v denarju in v delu.

NE V OBSOJANJE, AMPAK V RAZMIŠLJANJE

Bežanje pred lakomnostjo

Dobro se še spominjam ugodnih besed in vzvišenih ocen, ki so padale ob lanskem srečanju predstavnikov skupščine, družbenopolitičnih organizacij, obrtne zadruge z obrtniki in predstavniki obrtnega združenja. Napovedovale so širše odprta vrata za zasebno drobno gospodarstvo v naši občini in pristope k razreševanju zank, ki ovirajo v gospodarsko-stabilizacijskih napovedih toliko željeni razmah obrti.

O čem razmišljajo te dni obrtniki v naši občini? ne le da tuhtajo in se odločajo, ampak se celo že pripravljajo na izpeljavo dejanj, ki bodo našo občino osušila za nekaj najbolj davčno donosnih delavnic in gostiln.

Pot davčne politike so v zadnjih tednih pokazala svoje kremplje in številni obrtniki so dobili na nakaznicah zapisane take številke, da se jim je zavrtelo v glavi. Pa ne toliko zaradi številke, kot številke, ampak pogojev, pod katerimi so nastale. Odmerjevalci ne upoštevajo več močnega porasta stroškov poslovanja, posebnosti delavnic in gostiln, izobrazbene sestave in delovnih obveznosti obrtnikov zaradi močno oteženih pogojev gospodarjenja. Operirajo le s takimi kleščami, ki naj iztisnejo iz obrtnikov le čimveč dohodka. Tudi za take žrtve, kot so zapira-

nje delavnic, nezaposlenost, prehajanja starih dobrih gostiln v zadrugne bifeje, itn.

Če ima delavec pri obrtniku lansko povprečje med 30 in 40 tisoč dinarji za osemurno delo, je prav neverjetno smešno, žaljivo in vredno ogorčenja, da npr. gostilničarju z višješolsko izobrazbo in z opravili od nabavljača do direktorja, priznajo pri obračunu 34 tisoč dinarjev osebnega dohodka mesečno. Celotno manj kot ima poslovođa gostilne v družbenem sektorju, pa tudi, če posluje z izgubo.

Po vseh, več kot leto dni trajajočih pogovorih o novih poteh družbenega in zasebnega drobne gospodarstva, se nabira obrtnikom, tudi v naši občini, v ustih le priokus po zaslepljevanju, ki je sicer napovedoval nova obzorja, a je pozabil pristaviti, da so za njimi vreče brez dna. Ker vanje ne priteče dovolj družbenega denarja, naj bi jih zaposlila sredstva zasebnikov.

Pa se vrnimo k začetni napovedi. Številni obrtniki vedo, da v drugih slovenskih občinah ne ravnaajo tako kratkoročno in z zmernostjo počasi, a vztrajno pridobivajo nove obrtne delavnice. A le najboljše.

Prav neugodno bi bilo, če bi obrtnikov nasvidenje, pomenil pravzaprav Adijo!

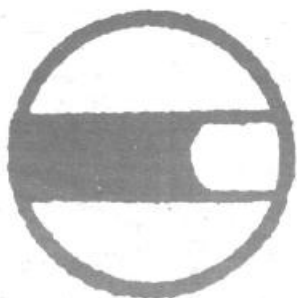
STANE JESENOVEC

Semenarna v industrijski coni RP-2

Po vseh predvidevanjih, naj bi se izgradnja proizvodno-prodajnega objekta Semenarne zaključila 1. maja prihodnje leto. Gre za objekt s 7000 m² etažne površine, v katerem bodo režimsko skladišče (kar 1/3 objekta), laboratorij, ekspedit, jedilnica, garderobe in pisarniški prostori. Objekt je tako velik, ker bo v celoti oskrboval osrednjo Slovenijo in Primorsko, z vrtninami, cvetjem in krmnimi rastlinami pa še ostalo Slovenijo.

N. Č.

Ob dnevu republike
29. novembru iskreno
čestitamo vsem občanom
in delovnim ljudem občine
Ljubljana Vič-Rudnik

KOLEKTIV TOBAČNE TOVARNE